

SZERKESZTŐI IRODA:

Füzet 7. sz. havá a lap szellemi részét illető közlemények
ezimzandok.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DIJA:

Videkre postán, vagy helyben házhoz hordva

Egész évre 16 ft. Negyedévre 4 ft.
Félévre 8 ft. Egy hónapra helyben 1 ft 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik az „Ellenzék” mindennap, a vasár- és ünnepnapok kivételével.
Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ES TARSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvár, füzet 7. szám.

A HIRDETÉSI DIJAK

alku után állapítottak meg. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr.

Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt nyújt
a kiadó-hivatal.

Nyitléri cikkek

gármond sora után 20 kr. fizetendő.

Uj irány.

Néhány nap vagy legfennebb pár hét múlva Kolozsvár városnak új képviselőtestülete fogja megtartani első közgyűlését. A városi bizottság részben egészen új elemekkel fog felállni. Ez a felállítás új életet s reméljük új irányt fog a törvényhatóság képviselőtestületébe önteni? A városatyák legtöbbje a régi maradt ugyan s így alig szolhatnánk regenerációról és új irányról!

De a közvélemény nyomása mindig ellenállhatatlan szokott lenni. Ez a közvélemény pedig Kolozsvárt már rég forrongásban van s most a választásoknál oly hatalmas és félreismerhetetlenül nyilatkozott, hogy azt többé a városi bizottság régi elemei sem ignorálhatják. Városunk jól felfogott érdekében erősen hisszük, hogy nem fogja az eddigi többség sem, tartozzék bármely országos párthoz, fitymálni.

Igaz, némely coteriák, melyek eddig a város ügyeinek vezetését úgy szólva monopolizálták, le vannak verve, el vannak keseredve. Meghúzták a vészharangot, hogy a haza veszedelmében van. A communityba szerintük illetéktelen elemek tolokodtak be. A tudatlanság, bornírtág és a csirizések útítotték tanját a városház közgyűlési termében és kizsírították onnan az egyedül hivatott „értelmiséget.” Felülkerekedett a néptömeg, diadalmaskodott a demagogia.

Igy jajveszékel mind a coteria és pajtáskodás, midőn a husos fazekok mellől elvereték. Így szokott lármázni a magánérdekek önző csapatja, midőn többé már nem kufárkodhatik a közérdek czégre alatt, saját klikk-érdekei javára.

Sebaj! Azért Kolozsvár polgársága, a diplomás és nem diplomás egyaránt nagyon jól tudja, hogy ez a siránkozás ismét csak a közvélemény félrevezetését célozza; jól tudja, hogy abban a testületben, mely Kolozsvár törvényhatósági bizottságát képezi, azért mert a klikk néhány tagja kiszorult belőle, még rendelkezik annyi értelmiséggel, belátással és önzetlen buzgalommal, a mennyi egy város közügyeinek vezetésére éppen elégséges.

És az újalakult városi bizottság is fel fogja ismerni az új helyzet követelményeit, a közvélemény mind hangosabb nyilatkozását és nem fog visszariadni egy új, egészséges, igazán a közérdek követelményeit szemelőtt tartó iránytól.

Ez új irányban mi részünkről min-

denek előtt gyakorlatiasságot követelünk a városi bizottságtól, olyan gyakorlatiasságot, mely nemcsak a klikk rendszer kinövésével tud és akar szaktitni, de a polgárság, a város valódi érdekeinek egyedül helyes útjára lép.

Az ipar fejlesztéséről, támogatásáról, emeléséről sokat beszélünk, de valljuk még őszintén, éppen úgy, mint a kormány és országsszerte minden municipium: Kolozsvár városa is vajmi keveset tett.

Többször kiemeltük már, hogy mindenféle közoktatási czélra Kolozsvár városa összes jövedelmeinek szinte 25 százalékát fordítja, s ebből alig jut 1500—2000 forintnyi összeg az ipari oktatásra. — Pedig kétségtelen, hogy szerencsétlen államjogi rendszerünk mellett, ha van még valami tér, melyen borzasztóan hanyatló ipari produktiónkat hatályosan támogathatjuk: az csak az ipari szakoktatás tere. Művelt, alaposan képzett iparosokat kell nevelnünk minden áron, ha nem akarunk Kolozsvár jövőjéről egészen lemondani. Egy hatalmas ipari központot kell teremtenünk, mely nem csak a város falai között, de azon kívül messze földön is kiállja a versenyt az idegen, különösen külföldi produktóval. E nélkül hasztalan erőlködünk még annyi állami hivatal ide telepítését ki-druckolni a kormánytól, hiában építünk egyremásra elemi iskolákat, mert koldusok maradunk.

Egy jó ipari rajziskolára, egy gazdagon felszerelt iparmuzeumra és helyesen berendezett ipari tanműhelyekre nagyobb szüksége van Kolozsvárnak, mint bármely másféle tanintézetre. Orvosnak, ügyvédnek, hivatalnoknak, gazdának, tanítónak már megvannak a maguk szakiskolái és kétségtelenül nagy szükségünk volt azokra. A női nevelésről is szépen gondoskodnak vállaltva város, állam, hitfelekezetek és egyletek. A kereskedelmi szakoktatás követelményeinek is eleget tettünk már, legalább egyelőre. Már most ügyes, képzett, művelt iparosokat neveljünk, még pedig neveljünk szakcsereit éppen úgy, mint más társadalmi foglalkozásra nevelünk.

Városunk pénzügyi erejét és polgárai teherképességét eléggé igénybe vesszük ugyan már eddigi culturalis kiadásaink és felállított intézeteink. De azért lehet a város finansziát úgy vezetni, hogy jusson valahára már több az ipari szakoktatásra is. Ne elégedjünk meg csak azzal, hogy a cipész, asztalos, bádogos, tímár, kocsigyártó stb. inast csak írni, olvasni tanítjuk meg, hanem emeljünk számukra hivatásuknak megfelelő szaktanintézeteket.

És e téren, ez irányban az áldozat is ki fogja fizetni magát. Ha majdan a kolozsvári iparos nemcsak azokat az idegen iparcikkeket fogja kiszorítani, melyekkel most Ausztriából és a külföldről kereskedőink piacunkat elárasztják, hanem producumaikkal a hazában, sőt Kelet felé a külföldön is majd versenyképesek lesznek: akkor valóban biztosítottuk városunk anyagi felvirágzását.

És akkor nemcsak ezt érjük el, hanem elérjük azt is, hogy ha a közügyekbe való befolyásról, ha egy törvényhatósági választásról és ha arról lesz szó, hogy a város közügyeibe iparosnak is legyen beleszóla: egy derék, szakképzett, művelt, erős kolozsvári iparos osztályllyal szemben nem fogja egy klikk professor-csapatja fitymálón az hánytorgatni, hogy a „csirizések” kerekedtek felül, a „semmik” és a tudatlanság „győzedelmeskedtek az „intelligentia” fölött!

— Az ámitó számok. Mindegyre halljuk, hogy Magyarország kereskedelmi mérlege nagyot javult az újabb időben. S midőn a kételkedők az ellenkezőt mondják, rögtön előállnak a mindent rózsaszínen látók, a hivatalos áruforgalmi statisztikával. Ezen áruforgalmi statisztika politikai tendenciákkal átitatott össze, s így egyáltalában nem viseli magán a hitelesség bályegét. Csak egyetlen példát hozunk fel. A pamutszövetek rovatánál a magyar statisztika szerint egy méterháza behozott pamutszövet átlagára 199 forintba van felvéve. Ugyanezen cikk az osztrák statisztikában méterházánként 529 forintba szerepel. A különbség elég szembevető. És e szándékos csoportosítás lehetővé teszi azt is, hogy mérlegünk több kivitelt és kevesebb behozatalt mutasson, az az, hogy a kivitelt helyett plusba legyünk. Ugyanis, ha a behozott árúkat teljesen leolymjuk ugyanira, hogy 529 átlagár helyett 199 forintba tesszük, akkor úgy tűnik föl, hogy kevesebb értéket hoztunk be; ha pedig a kiviteli árúkat magasra tesszük, annak az a következménye van, hogy a látszat szerint nagy értéket viszünk ki. Így aztán ámitjuk önmagunkat, s csinálunk olyan hallatlan számításokat, hogy az 1881 év második felében behoztunk 168 millió értéket és kivitünk 220 milliót tehát, hogy többet vittünk ki s így nem mi adtunk pénzt a külföldnek, hanem az adott nekünk. Hígyje, a ki akarja. Mi körül nézünk boltjainkban, piacunkon, háztartásainkban, gazdaságunkban — s látva, hogy a legtöbb cikk külföldi, hogy ruháztatunk az utolsó gombig külföldi, hogy gépeink külföldiek, hogy butoraink nagy része külföldi, sőt még borbán, halban, sajtkban és más élelmi szerekben is sok külföldi

cikket fogyasztunk, azt mondjuk, hogy azok a számok nem mondanak igazat és csak arra valók, hogy mesterséges csoportosítás által félrevezessék a nemzetet.

— A közigazgatási gyakoronoki intézmény életbejuttatását megelőző intézkedéseket, a megyei törvényhatóságok már folyamatba tették s ennek érvényre juttatásán munkálnak most. Ez idő szerint azon kérdés képezi megoldás tárgyát, hogy a kormány által az egyes törvényhatóságok részére engedélyezett közigazgatási gyakoronokok közül, mennyi helyettesítsék el a közigazgatás központjában a megye székhelyén, s mennyi a központon kívül eső szolgabírói járásoiban.

— Wimpffen gróf utódjait a párisi nagykövetségre — hír szerint — gróf Hoyos van kizemelve.

— A külföldön s különösen Romániában nagy számmal levő magyarországi védőkötelesek és ujonczszökevények visszatérhetése ügye a kormányt már jó idő óta foglalkoztatja. Ezen ügyben — mint a „Nemzet” értesül — legújabbban azon megállapodás történt, hogy az illetőknek visszatérhetése, s a visszatértekkel szemben a vonatkozó törvénynek miként leendő alkalmazása s általában a kormányunk a kérdéses ügyben követendő eljárása iránt, ő felségéhez javaslat fog felterjesztetni.

— A mérsékelt ellenzék tegnapelőtt d. n. 6 órakor Királyi Pál elnöke alatt tartott értekezletén tárgyalatván az 1883. évben kiállítandó ujoncz- és póttartaléki jutalek megajánlásáról szóló törvényjavaslat, azt a párt elfogadta. A „felebbvitel” korlátozásáról a büntető ügyekben” című törvényjavaslat tárgyalásánál Hodossy Imre behatárolt és a javaslatot s azután áttért az egész igazságügyi politika bírálatára s hosszabb beszéd után azt indítványozta, hogy a párt se az igazságügyminiszter által benyújtott törvényjavaslatot, se a jogügyi bizottság javaslatát ne fogadja el. — A párt Hodossy indítványát egyhangulag elfogadta. Ezzel az értekezlet véget ért.

Hogy Bécs politikai körében az orosz sajtónak Franciaország iránt való áradózkodó nyilatkozatait nagyon figyelemre méltatják, mutatja egyik bécsi felhivatalos lap következő fejtegetése: Nem Franciaország s nagy fiai iránti szeretetből, hanem Németország s a pánszlávok előtt meggyőltébb Ausztria-Magyarországon való bosszúállásnak vágya által vezérelve jósolgatják Oroszországban, hogy a revanche eszméje élni fog Gambettának halála után. Közönyös a moszkovitákra nézve, hogy ki uralkodik Párisban; nekik csak szövetségeses kell, mely annál kedvesebb előtük, minél erőteljesebbnek mutatja magát az elszigetelt s zilált helyzetben levő czári birodalommal szemben.

— Mexikóval Anglia Miksa császár meggyilkoltatása óta mostanig semminemű diplomatiai összeköttetésben nem volt. Most azonban megújította az összeköttetést s már közelebről fókonsult fog oda küldeni, s később talán rendszeres követséget is állít.

— Az örményországi zavarokról hozott hírek — egy bécsi távirat szerint — nem felelnek meg a valóságnak. Allítólag mindössze néhány elfogatás történt és ez szolgált alapul a kiterjedt összeesküvésről és lázadásról hozott híreknek. Megjegyzendő azonban, hogy e demetaló hír, még megerősítésre vár.

ORSZÁGGYŰLÉS.

A képviselőház ülése jan. 10.

Tegnap tartotta a képviselőház az új esztendőben első ülését.

A napirend előtt Mocáry kért szót. Mocáry Lajos: T. ház! Múltóztás-sék megengedni, hogy figyelmét azon nagy szerencsétlenségre hívjam fel, mely hazánk egyik legnagyobb városát, Győrt és vidékét és vele együtt pedig a Csallóköz egy részét érte. (Halljuk!)

Az árvízveszély Győrről és vidékén, értesülésem szerint, oly nagy, hogy az a szegedi katasztrófát megközelíti. Es bizonyos analógia is van a két város szerencsétlenségének okai között. Győr városa ugyanis áldozata a czélszerűtlen Rába-szabályozásnak éppen úgy, mint Szeged városa a czélszerűtlen Tisza-szabályozásnak. Itt az ország lesz hivatala intézkedni, mert Győrnek helyzete oly válságos, hogy az ország gondoskodását igénybe kell vennie. Most azonban csak a szerencsétlenségnél való mielőbbi gondoskodásról, azok nyomorának elhárításáról lehet szó.

Mintán a nyomor sokkal nagyobb, sem hogy azon város és a megye rögtön segíthetne, bátor vagyok azon kérdést intézni az igen t. kormányhoz, illetőleg a belügyminiszter és közlekedési miniszter urakhoz: múltóztattak-e és miként intézkedni arra nézve, hogy azon nagy nyomor, mely az áradás következtében Győrt s annak közvetlen vidékét sújtotta, lehetőleg gyorsan és sikeresen enyhíthessék?

Ilyen értelemben szólalt fel Szemerey János is.

Ezen interpellációra Kemény Gábor és Tisza Kálmán miniszternek válaszoltak, megnyugtatón igyekezvén interpellálókat a kormány erőlyes intézkedéseiről.

Kemény Gábor reflectálva Mocáry beszédére, melylyel ez a kormányhoz intézett sürgős kérdés indokolta, hangsúlyozta, hogy a győri és a győri vidéki bajt távolról sem lehet a szegedi katasztróához hasonlítani. Tisza Kálmán beszédéből nevezetes azon adat, hogy eddig mintegy 10,000 ember hagyta oda lakását, ezek tehát segélyre szorultak s mintegy 400 házat rongált meg többé-kevésbé az árvíz. — A ház tudomásul vette a kormány nyilatkozatait.

Következett a napirend első tárgya: a felebbvitel korlátozásáról szóló törvényjavaslat, melyet Matsuka Péter előadott okadolt.

A javaslat ellen a szélsőbalról Komjáthi Béla, a mérsékelt ellenzék részéről Veszter Imre szólaltak fel, ki a pörök és fellebbezések felszaporodását annak tulajdonítja, hogy Magyarország az igazságszolgáltatás nem egyb, mint lutriák. Szólóban komoly aggodalmakat kelt a javaslat, mely fontos ügyekben nem nyújt kellő garantiát a jogorvoslatra nézve, mert

látta Györggyel enyelegni. Mikor rájuk nézett, mindannyiszor erősen fellélegzett, nehogy hátraszédüljön a bitoros karszékekben. Csak őket nézte folytonosan. Látni akarta sokáig, a mit addig nem tudott hinni.

— Menjünk haza édes leányom. Múltunk már eleget.

E nehéz gúnyolódásra Czeneci néni összeszedte minden erejét, nehogy sirva fakadjon.

— Csak még egy keveset várjunk!

Rákezdtek egy keringőre.

Irének úgy tetszett, hogy György előtte állt. Igen. A lánczosi uradalom udvari orvosa, ki a fővárosba kíséri a grófnét és Clarisse comtesse-t.

Hirtelen kezet fogott Czeneci néniel és meghajította magát Irén előtt.

Szóttanul felállott s engedte, hogy György átkarolja nyúlának természet. Megrezzent. A másik pillanatban már eltűntek a Czeneci néni szemei elől.

Mikor visszakerültek, György mozdulatot tett, hogy megáljanak. Irén hozzá sügött.

— Ne még. Menjünk sebesen!

Előbb olyan bágyadt, szemeiben szokatlan tűz csillámlott, s melle hevesen hullámzott.

Rohantak tovább.

— György légy őszinte hozzám.

— Kérdezz . . . felelek.

— Ugy-e már nem szeretsz?

— Milyen különös lettél, mióta nem láttalak!

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1883. január 11.

Az utolsó keringő.

Mourir si jeune!

Ott ült az ablak mellett.

A lezárt varrógép fedelén fekvő kibontott levélre fektette két karját s azokra hajtva fejét, fuldokolva zokogott.

Mikor újra felemelte fejét, halovány arcán végig pergették könnyei. Sötét kék szemeiben fájdalomnak tüze égett.

Kisded nyúlának természetén végig futott párszor izgatott remegése, majd szaggatott lélekzésbe fojtotta vissza zokogását és ismét kezébe vette a levelet.

„Kedves Irén!

Pár hét óta orvostudor vagyok. Tegnapelőtt pedig a lánczosi uradalom udvari orvosává lettem kinevezve, s emiatt a fővárosba kísérem a grófnét Clarisse comtesse-el együtt.

Valószínűleg találkozunk, mert Clarisse comtesse kíváncsi lévén egy kis városi bált megnézni, megállunk nálatok. — Füzvára — hogy e szeszélye teljesüljön. Clarisse valóságos nagyvilági hölgy, ki napról-napra nagyobb bámulójává kényszerít.

Szépségén csak szellemessége tesz túl. Ha figyelmessé teszem magam iránt, még szép jövőm lehet oldala mellett.

Igazán mosolyogni tudok, ha a mi

régi bolondos ábrándjainkra gondolkodok . . .

Talán szóval többet mond

György.”

És ez a György valaha — mikor még szegény, igénytelen orvos növendék volt — azt mondta Irénnek bucsúzás közben:

— Ne sirj drága Irén! hiszen csak azért válnak el, hogy nem sokára örökre egymásé legyünk. Mihelyt önálló ember lesznek, rád fogok gondolni. Töled nem tántorít el senki, semmi — mert szeretlek.

Akkor még olyan szegény orvosnövendék volt, kinek elég szép ábrándnak tetszett, hogy az ő kis Irénjével faluzgatni fognak s magukkal viszik az öreg Czeneci néni is, hogy örüljön boldogságukon. Ugy is mindig panaszkodik szegény, hogy az a leány megöli magát a sok munkával, pedig kettőjüknek kevesebb munka ára is elég volna.

Akkor elmúlik majd minden szükség. György orvos lesz és kényelemben tartja el mindkettőjüket. A varrógép pihenni fog. Egy csinos kis falusi házát bérelnék, melynek kertje is lesz, a mire Czeneci néni úgy vágyik. A György tisztelőinek ajándékaitól aztán megtelik az éléskamra és gazdagszik a ház-tűz. Kényelembe telnek el a napok, s mikor György végig megy Irénnel az utcán, utánuk fogják suttogni: „A fiatal doktor és a szép doktorné”. Milyen szép lesz ez! Czeneci néni előre érzékenykedett örömeiben. . .

Mikor még ezek az álmok járták,

György olyan szépen, nemesen tudott gondolkodni.

Ha a szünidőkre haza jött és hárman körül ülték a kis varrógépet, — melyen Irén beszédközben is szaporán dolgozgatott — csaknem kifogyhatlan volt a beszédben.

Szemei az Irén arcán csüngtek, s gyönyörködve leste minden szavát, mozdulatát.

S most?

A lezárt varrógép fedelén ott feküdt a kibontott levél, a György kezeirása és gondolatával.

. . . „Szépségén csak szellemessége tesz túl. . . Igazán mosolyogni tudok, ha a mi régi bolondos ábrándjainkra gondolkodok.” . . .

Megirta a levelet, s hűtelen lett régi emlékéhez. Míg a szennyves becsavágat beszéltette abban, Irén szívéből kiméletlenül tépte ki a kegyelet legutolsó szikráját is régi viszonyuk iránt. Hiusága, megejté gyöngedségét.

— Töled nem szakit el semmi, senki — mert szeretlek” . . .

A levél most azt beszélte Irénnek:

— Én fényesebb utra vágyom, s te nem követhetsz oda, mert szerettelek. A csábító jövőért szerelmet hazudok annak, ki ezt nekem megvalósíthatja. Hiuságom elvisz e növel oda, hol egykor semmi voltam, s a szép Clarisse comtesse mellett csodáltni fogom magamat, mert már csak az hízeleg üres szívemnek, ha irigylek.

El is jöttek.

a törvényszékek minden oldalról befolyásoltatnak.

A szabadlevél párt részéről T e l e s z k y igyekezett megcáfolni ezeket, a mi azonban éppen nem sikerült. Teleszky után György Elek szólott a javaslat ellen.

Útján végén Istóczy következő interpellációt intézett a miniszterelnökhöz:

1. Van-e tudomás a t. miniszterelnöknek azon több budapesti lap által is közölt tényről, hogy gróf Wimpffen párisi osztrák-magyar nagykövét, a ki múlt év december 30-án Páris egyik utcáján föbe-lőtte magát, báró Hirsch bankárhoz intézve egy levelet hagyott hátra, melyben a szerencsétlen nagykövét Hirsch bárót egybekötött azzal valódjára, hogy a monarchia keleti vasúti politikájára vonatkozó hivatalos eljárásban őt is megvezette, s hogy ő, a nagykövét, a monarchia érdekei ellen követett ezen bűnnek tudatában adja meg önmagának a halált?

2. Való-e gróf Wimpffennek ezen, először a berlini „Deutsches Tageblatt”-ban közölt levelében foglalt azon állítása, hogy ő az utolsó órában ezen ügyről Kálnoky gr. külügyminiszterhez egy általános jelentést intézett?

3. Szándékozik-e a t. miniszterelnök az ezen egész ügyről a háznak jelentést tenni, s egyuttal a közös külügyi kormánytól oda hatni, hogy ezen nagy feltűnést keltő ügyben a legszigorúbb vizsgálat rendelkezések el?

Elnök: Az interpellációt közölte a miniszterelnökkel. A mai ülésnek több tárgya nincsen. Figyelmébe hozza a háznak, hogy a zárszámadási bizottságba Sembery helyett egy tag, a pénzügyi bizottságba Láng Lajos helyett egy tag, a könyvtári bizottságba Láng Gyula helyett egy tag, végre a közgazdasági bizottságba szintén Láng Lajos helyett egy tag lesz választandó.

Az ülés végződött 1 óra 30 perccel.

A főrendi ház is ülést tartott tegnap, melynek végén az elnök Majláth György országbíró, felhívást intézett a ház tagjaihoz, hogy a felső Dunamentén az árvízkarosultak segélyezésére adakozzanak, minnek következtében azonnal az ülés végén a következő adakozások irattak alá: Majláth György országbíró 400, Haynald Lajos bíró 500, Szilágyi József koronaőr 100, gr. Erdődy István főlovászmester 100, gróf Bánffy Miklós 100, Fratricsevics gárdakapitány 100, Schlauch Lőrincz püspök 100, br. Orczy Béla miniszter 100, gr. Szapáry Géza főminiszter 100, Császa György püspök 100 ft.

Törvényjavaslat

az 1885. évben Budapesten tartandó országos általános kiállításról.

1. §. Az 1885. évben Budapesten országos általános kiállítás tartatik.

2. §. A kiállítást az illetékes szakértők közreműködésével a földmívelés, ipar és kereskedelemügyi miniszter rendezi.

3. §. A kiállítás költségeinek fedezésére az 1883., 1884. és 1885. évenként 45,600 forint állami segély és 1883. évben 75,000 ft., 1884. évben 225,000 ft. és 1885. évben 100,000 ft. összesen tehát 400,000 ft. állami előleg veendő fel az állami költségvetésbe.

4. §. A 400,000 ft. állami előleg a kiállítás bevételeiből legkésőbb 1885. év végéig visszatérítendő.

5. §. A kiállítás tisztja jövedelme igazságügyi és mezőgazdasági célokra fordítandó.

6. §. A kiállítás befejeztéig az ország bármely részében országos iparkiadítás pedig csak a kormány engedélye mellett rendezhető.

7. §. A törvény végrehajtásával a földmívelés, ipar és kereskedelemügyi és a pénzügyminiszterek bízottak meg.

A vízjogi törvényjavaslat.

(Eredeti tudósítás.)

Budapest, jan. 10.

A vízjogi törvényjavaslat felőli véleményadás véget ért egyesült bizottságok január 9-én d. u. 4 órakor gróf Károlyi Sándor elnöke alatt ülést tartottak. A jegyzői teendőket dr. Peregriny János bízott meg.

A múlt ülés jegyzőkönyvének hitelesítése után Kvassay Jenő bemutatta a 6-ik kérdésre adandó választ, a mely elfogadtatván, ekép szól:

„Az ásványos viz és gyógyforrásokra és vizekre nézve azok, közgazdasági vagy közegészségügyi fontossága szerint a helyi viszonyoknak megfelelő védtérület állapítható meg, melyen belül harmadik személyeknek új forrásokat nyitni, vagy kutakat ásni csak hatósági engedély és azon kikötés mellett szabad, hogy azok a már létező ásványos, vagy gyógyvizek minőségét ne veszélyeztessék, mennyiségét pedig ne csökkentsék.”

Tárgyalás alá vétetvén a 8-ik kérdés, vagyis: közzéven nyerveken-e bárki örök időre vízhasználati engedélyt? — Kvassay azt javasolja, hogy igen-nel válaszoljanak az egyesült bizottságok. Károlyi Sándor gróf azon kérdésre, hogy fel kell-e szolítani a partbírtokost, hogy kívánja-e az elsősi jogot gyakorolni? — Kvassay azt válaszolja, felszólítandók a partbírtokosok, hogy bizonyos határok alatt érvényesítsék elsősi jogukat. Ez azonban csak ott áll, hol a víz nem minden érdekeltnél igényeit elégti ki, — ellenben ott, hol előreláthatólag elegendő víz áll rendelkezésre, az elsősi jogoknak már megadandó a vízhasználati engedély. Keszlerffy azzal egészíti ki, hogy az elsősi jog partbírtokoknak adandó. Elnök ezután határozatilag kimondá, hogy a kérdésre igenlő válasz adjatik.

A 9-ik kérdés: „valjon szükséges-e a vizeknek fennálló ipari használatát az öntözés kedvéért oly módon megszorítani, hogy a nyári hónapokon részleges kisajátításnak legyen helye? — Kvassay Jenő, gróf Dessewffy Aurél, Darányi Ignác, Keszlerffy János felszólalásai s hosszas vita után, elnök kimondja, hogy a bizottságok válasza a kérdésre az, hogy a részleges kisajátításnak hely adandó, de teljes kártérítés mellett.

A 10-ik kérdés, vagyis: „szükséges-e a vízvezetési jogát az ipari csatornáknak is kiterjeszteni? — Kvassay Jenő, Dessewffy Aurél gróf és Keszlerffy János rövid megjegyzései után elnök határozatilag kimondja, hogy e kérdésre is igenlő válasz adjatik.

Következett a 11-ik kérdés: „szükséges-e a vízvezetéseknél a kisebb vízhasználatok érdekében a kisajátítás helyébe a vízvezetési szolgálati állapítást meg? — Határozatilag kimondott, hogy vízvezetéseknél a kisebb vízhasználatok érdekében a kisajátítás helyébe a vízvezetési szolgálat megállapítása szükséges.

A 11-ik kérdés, vagyis: vízhasználati berendezéseknél a dülök szétdarabolása esetén legyen-e új beosztásnak helye? — határozatilag kimondott, hogy lehetnek esetek, melyekben a vízhasználati berendezések — a határozatoknak új beosztása szükséges.

Következett a 13-ik kérdés, szükséges-e gondoskodni, hogy a töltések közötti előtér és a töltések mögötti szivárgó és fakadó vizek fölfogására szükséges terület részletesen kisajátíthatassék? — Elnök nézete szerint itt három eset fordulhat elő. 1-ször a külső árterén a meder érdekében kell a mely munkát végezni s ez a már kimondott elvnel fogva, mert kérdések, az államot terhel. A 2-ik eset, midőn az árvíz elleni védelem szempontjából kell bizonyos műveleteket létesíteni. Ekkor a teher az érdekelteket

illeti és az, kinek kár okozatik, bizonyos mértékig kárpótoltatik. A 3-ik eshetőség az, midőn a vízhasználati szempontjából tétetik valamely területünkre. Ez esetben a művek létesítője teljes kártérítéssel tartozik. Hosszas eszmecsere után dr. Darányi Ignác indítványára határozatilag kimondatott, hogy a harmadik kérdésre adott válasz kiegészítendő azzal, hogy a töltések közötti víz lefolyása akadályainak elhárítása, a mederszályozás kiegészítő része s mint ilyen az érdekeltek kártérítése mellett az állam terhel képezi, és hogy a töltések mögött a szivárgó és fakadó vizek fölfogására szükséges terület részleges kisajátításáról gondoskodni szükséges. A legközelebbi tanácskozás f. hó 11-én d. u. 4 órakor lesz.

Orosz hadkészülődések.

(Két cikk.)

II.

Berlinnek nagyon nehéz állása van velünk szemben. Hazánkban ugyanis azon, rák nézve szerfölött káros szokás uralkodik, hogy a „német” fogalma alá, mely pedig nálunk az osztrákot, sőt határozottan meg még szabatosabban, „Bécs”-et akarja jelenteni, nemcsak a délméretet, hanem a poroszt is kényeszerítjük. Innen ered azután hogy mindazon „jókívánság”, melyet a minden oldalról nyomott búsmagyar szerfölött indokolva kíván „Bécs”-nek, amely már évszázadok óta szipolyozza telhetetlen piócaaként a magyar pénzt és a magyar vért, — Berlin címzetére is szól. Pedig a magyarnak csupán egy politikai barátja van e világon: a porosz. Igen! a porosz megbízható barátunk; föltétlenül megbízható: mert távolról sem „szép szemek”-ért szeret bennünket, hanem oly érdekből, a mely soha sem fog megszűnni.

Berlinnek legfőbb érdekében áll, hogy minél hatalmasabb legyen a magyar befolyás az osztrák-magyar birodalomban; sőt, hogy e monarchia sulypontja Budapestre helyeztesse: mert a berlini jól tudják, hogy még csak képzélni sem lehet azon helyzetet, miszerint Magyarország magyar érdekből bármikor is kardot rántson Poroszország ellen. Berlin nagyon jól tudja Bécsről, hogy ott egy hatalmas katonai párt még mindig a Poroszország elleni „revanche-háború”-ról álmodozik; még pedig akár francia, akár pedig orosz szövetséges oldalán; már pedig ez örült tett kivetítésnek megkísérlését csupán a magyar befolyás gátolhatja meg. Bécs gyűlöli Berlin, mert irigye és fél tőle; Bécs érzi, hogy ha bár jelenleg nincs oka bekebeleztetéstől remélni, valószínűleg 80—100 év múlva be fog az következni. Tudja, hogy birodalmi-székvárosból, tartományi-fővárossá lesz alacsonyítva.

Szerint a tényleg magyar hazafinak fránya gondolat, hogy megvárja, amíg a német nyelvű, borsos és okos bécsi Ausztria ma még nem kell Poroszországnak; elég dolgot adnak Berlinnek a „déli részek”; nincs vágya jelenleg újabb nehézségek megoldásával küzdelelni.

De jól tudják Berlinben azt is, hogy Magyarországon nem rokonszenveznek a poroszokkal; hogy Magyarország jelentékeny része francia baráti érzelmű. Hogy nincs oka a magyaroknak, az, fájdalom! nem változtat az említett tényen; s így Berlin a val, mint tényezővel számol, kénytelen számolni.

Bármint tagadják is a francia köztársasági elnökök, az államférfiak, a politikusok, a katonák, a hírlapok, a népevérek, hogy hazájuk békét akar; ez alakoskodás, tettetés, hazugság, mert itt francia közlő legalább kilencz a németek elleni „revanche-háború” megkezdését óhajtja.

Mikorra hadseregük szervezve lesz. Franciaország nemcsak az oroszral, de magával Belzebubbal is szövetségnek a német ellen; ámdé, mert azon hadjáratban

mi a németek szövetségeseiül fogunk szerepelni, megtörténik, hogy azon francia hadsereg leendő győzedelmét kívánja, most számos magyar, a mely kozák szotnyák társaságában fogva védtelen városainkat romba dönteni, falvainkat folgyújtatni, honvédeinket szuronyal megmádnai és vetéseinket legázolni, ha német szövetségeseink és jómagunk azt megengednők.

S így a francziák iránti politikai barátság esetleg oda vinne bennünket, hová az orosz csárak abszolút hatalma elleni valóban indokolatlan ellenszenv. Nekünk a francia sohasem fog kíváncsot szövetségünk lehetni; mert az egyedül akkor történhetnék, ha Bécsnek föntbent említett partja kézebe kerül a hatalom: akkor pedig Isten veled magyar alkotmány! A csárak abszolút hatalma elleni valóban indokolatlan ellenszenv pedig azért kárhözvontatandó, mert oly czárt képzeltünk magunknak, aki nem föltétlenül ellensége a magyarnak; de oly szabad, alkotmányos Oroszországot, amely ne törne hazánk elfoglalására, nemzetünk megsemmisítésére, csak az képzeltet, aki nem ösmerős az orosz viszonyokkal.

Bismarck mindezt tudja; s így jónak látja időnkint nemcsak diplomáciai ügyök, hanem a magyarországi hírlapsajtó egyetemes fölszólalása által is tájékoztatni magát aziránt, mennyire befolyásolja a magyarokat a francziák iránt érzett politikai rokonszenv; mennyire óhajtják az oroszok alkotmány elnyerése utáni törekvéseinek sikerét. Bismarck tudja, a politikában nem szabad, rokon- ellenszenvet uralkodnia; de azt is tudja, nálunk még nem jutottak az emberek a politikai érettség e fokára; ezért röptett időről időre világító golyók-úl szolgáló (a helyzet fölvilágosítására) irodalmi-híreket a világba.

Ez történt most is. Oroszország belénk fog ugyan kötni, de csak akkor, ha a francia hadsereg szervezete keresztül van vité; tehát 1885 előtt nem fog háborút kezdeni ellenünk. A hírlapjainkból kihallatszó hang megnyugtathatta Bismarckot; még vannak nálunk oly hazafiak is, akik mindenekelőtt honuk és nemzetük javát akarják és csak másodsorban kívánnak minden tekintetben szabadulni embereikül (az orosz alkotmányos-párt győzelmét kívánván) francia barátokul szerepelni.

Oroszország jelenleg, sőt 1885 előtt nem kezd, mert nem kezdhet ellenünk háborút; de távolról sem azért, mert a belső nyugtalanságok ebben gátolnak, hiszen ezek lecsalítására mindenkor kitűnő szernek bizonyult be a külföldi; hanem, mert hatalmas szövetséges nélkül biztos megveretésekné tenné ki magát.

Szerint a tényleg magyar hazafinak fránya gondolat, hogy megvárja, amíg a német nyelvű, borsos és okos bécsi Ausztria ma még nem kell Poroszországnak; elég dolgot adnak Berlinnek a „déli részek”; nincs vágya jelenleg újabb nehézségek megoldásával küzdelelni.

Az iradalmi hírek nagyrészt már is megcáfolják; négytöredékben valóban nevetségessé voltak előtűnők, akik az orosz viszonyokkal ösmerők vagyunk. Például, az 55 könnyű lovaszerződés állítólagos fölvolgatása a nyugati orosz határon igazi, „operette-be illő” hatásteremtés volt.

Oroszország a berlini kongresszus óta csak egyszer gondolt európai háborúra: 1879-ben, mikor valóban jelentékeny csapatösszpontosításokat eszközölt a porosz határok ellen. Akkor a czár teljesen a „nemzeti párt” kezében volt; s így a politikai viszonyok Szent-Pétervár és Berlin között nagyon feszültek voltak.

Saját szememmel láttam az orosz hadakat közvetlenül a porosz határ hosszán elhelyezve s akkor tette a „Kölnische Zeitung” Európa békéjének azon kiváló szolgálatot, hogy megfújta a csatakiáltást. A diplomáciai csatározásban Bismarck győzött, akkor a háború veszélye elmúlt.

Most nem is fenyegetett és nem is fenyeget.

— Ilyen szempontból venni fel a dolgot önzés, ellenété Digby kisasszony szeliden.

Sir Leonardnak joga van a maga nézete szerint boldognak lenni, éppen mint kegyednek.

— Ez olyan kérdés, a mi felett szükséglen vitatkozunk, szakítá félbe Etel büszkén. Ha atyám azt hiszi, hogy kegyed szükséges a boldogsághoz, akkor nincs többé mit beszélni; de van még egy másik ok is, a miért ez a házasság nincsen kedvemre. Az atyám házában megszoktam parancsolni; ezt a jogomat soha senki nem vitatta el. A család meg szokott parancsolatnak engedelmesedni, s őszintén megvallva, nehezemre fog esni hatalmat egy idegennek engedni át.

Digby kisasszony mély részvétellel nézett a szép parancsoló arcra, melyen a gyöngédség és dac kifejezése váltakozott.

— Hiszem hogy nehezen esik, mondá komoly gyöngédséggel, de ez elvégre is, csak a kegyed javát fogja előmozdítani.

— Minden kellemetlenség a javunkra szolgál, jegyzé meg Etel. Lesz szíves a kisasszony megmagyarázni, hogy miért mondja ezt?

Hona mosolygott e számolatlanó szavakon.

— Félek, mondá, hogy még jobban ki-esem a kegyed kegyéből, de miután ily őszinte kérdést intéztél hozzám, én is őszintén akarok válaszolni. Javára fog szolgál-

Bizonyos hasznát azonban minden esetre huzhatunk e legújabb riadalomból; észlelő volna ne várni be, míg az egyesült orosz-francia-, rumén-szerb, bolgár, montenegrói, sőt esetleg olasz hadak is ránk rotnának, hanem e rák nézve okvetlenül hátrányos megtámadtatást megelőzve, a francia hadsereg szervezetének keresztül-vitele előtt küzdeni ki azon élethálát harczunkat, mely csak idő kérdése.

Hogy pedig ez óriási harcban a francia ezredek épugy fognak szövetségünk ellen harcolni (s így közvetve ellenünk is), a mint a rumén, szerb, bolgár és montenegrói zászlóalj ellenünk, azt egyedül az vonhatja kétségbe, a ki nincs alaposan tájékozva a Balkán félsziget viszonyairól.

Hiába dőlgetjük mi azon államcsök-kákat; azok utalva vannak halálunkat óhajtani, kívánni, akarni, s megsemmisítésünkre törekedni.

SEKRENYESSY KÁLMÁN.

Árvíz hírek.

Győr árvíz-veszedelméről a következőket jelentik:

A veszély csaknem váratlanul lepte meg a környéket. Inkább tartottak a Magyar lassabb, de folytonos áremelkedésétől, mint a veszélyes Rába hullámaitól.

Január 8-án reggel ágyúörgés ébresztette fel Győr-Sziget lakosságát. A víz három helyen szakította el a közlekedést körül-vető nagy költséggel emelt téglából rakott töltést. Úgyanezen éjjel a Rába hirtelen egy lábat áradt s ennek rendkívüli nyomása duzzasztotta fel még inkább a Duna habjait.

A lakosság kétségbeesett riadással menekült. Emberek, asszonyok és gyermekek kiáltozása és siránkozása reszketette meg a levegőt. Az árvízbizottság tagjai, a győri csónakázó-egylet s a hatóságok kezeik ember fölötti munkát végeztek.

A mentés óriási munkája több helyütt átköszött nehezségekre. Győr-Sziget hátsóbb részének a szegényebb osztályhoz tartozó lakossága ellenszegült a sürgétségeknek s nem akarta szegényes vískötő odahagyni. Megindító, szivrázó jelenetek egész serege váltotta fel egymást. A rohamosan emelkedő víz mindinkább fokozta a kétségbeesést s néhol erőszakkal kellett omladozó sárból készült házaikból kiszállítani a lakókat.

Jelenleg egész Győr-Sziget víz alatt áll. A házak tetéje is alig látszik ki az azokat körülözönölő áradatból. A nagyrészt tömésből épült falak omladozni kezdenek.

A Czigánylajos, Győr végső külvárosa sem maradt menten. Ennek nagyrésze földhözragadt lakossága a legnagyobb nyomornak néz eléje.

A menekülők száma felülhaladja a tizezeret. A belfáros valamennyi középülete iskolák, magtárak tele vannak kinségekkel. Magánosoknál szintén ezren és ezren kerestek menekülést. A jótékony négyzetek ki-radhatatlan gondossággal látják el étel- és ruhaneműekkel a szerencsétleneket.

A mentés munkáját rendkívül megnehezítte a fagy. Újváros utcáin a gyenge jég kis suly alatt is beszakad. Szivrázó víz a menekülők kétségbeesett sikoltása, kik sietésükben ráleptek a gyenge jégre s derékig beszakadtak a fagyos vízbe.

Kis-Bajcs, Nagy-Bajcs, Bócsa, Győr-mót és Ikrény egészen víz alatt vannak.

Győr, jan. 10. (d. u. 4 ó. 5 p.) A polgármestertől.) Nádor és Ferencz Újvárosban az eddig sikerrel alkalmazott munkálatok folynak. Veszély múlt félben. Újváros külvárosban a közlekedés teljesen helyreállítottat, mit részben elősegített a víz apadás. Emberélet nem esett áldozatul. Az elborított újvárosi Czigánylajoson néhány rozant ház dől félben van. Ez ideig 1400 menekült itteni lakók helyzetetét biztos helyekre. Élelmézesők akadálytalanul folyik. Még elegendő férőhely áll rendelkezésre.

ni, mert kegyed édes Etel, sokkal fiatalabb, mint hogy egy olyan nagy házban, mint a milyen Fountayn Hall az igazgatását és gondját magára vehetné; egy háztartás vezetése nagyteher, ha kegyed magára vállalja s jól teljesíti, akkor a saját nevelődését s művelődését hanyagolja el. Mind a kettőt nem teljesítheti.

— Nevelésem be van fejezve, válaszolá Etel sértett méltósággal.

— Bocsásson meg kedvesem, de az még meg sem kezdődött. Nem a könyvből magolt tudományos nevelést értem én, hanem a nevelésnek azt a szebb, igazabb és megasztosabb részét, melyet nem könyvekből tanulunk; az ön ösmeret és önkormányzatát értem. Igen Etel, nevelésünkben ez az igazi cél. A ki nem tanul meg önmagát uralkodni, az nem lehet boldog soha.

— Én teljesítettem kötelességeimet, szabadkozék a leány; arról senki sem tehet többet.

Digby kisasszony szomorúan nézett rá. — Etel, tehát még azt sem ígéri meg, hogy igyekszik fog szeretni?

— Nem — volt a kissé vontatott válasza. — Digby kisasszony, én nagyon őszinte vagyok. S kegyetlenség volna tőlem azt hazudni, hogy igen. — Én nem tudom kegyedet szeretni. Ha lehetséges és tehetem, akkor még most is arra igyekezem atyámat rá beszélni, hogy hagyjon fel mind a két tervvel.

(Folytatása következik.)

— Ne téj ki szavam elől, úgysem követelem hűségedet, s a mit ígértél.
— Megállunk most?
— Nem. Még egyszer körül...
— Jó.
— Ugy szereted Clarisse-t is mint a hogy nekem is oly szokszor vallottad?
— Ah. Tudod csak múltattam?
— S a mit a levélben írtál?!
— Gondolat. Semmi egyéb.
— Utoljára is hazudsz, áltatsz — György?

— Csak nem fogok gyönni neked.
— Máskor nem így szoltál hozzám.
— Elég erős vagy arra, hogy megtudj mindent?

Irénekénytelen szoritotta össze bal karját a györgy vállán, s magán kívül sugta vissza:

— Igen!
— El kell válnunk. Irén.
— Mert Clarisse, grófnő és gazdag, ugy-e?

— Nem éppen...
— Szólj egyszerre. Elviselek mindent!
— El kell válnunk, mert ugy sem tudnának többé szeretni...
— Most nem hazudtál!

Czeneci néni reszketve hajolt az elalélt Irén arcához.

— Mi történt önök között?
György erőltetett könnyűvívéséggel adta elő.

— Ha—ha—ha!
Clarisse comtesse nagyon mulatságosnak találta a kisvárosi kisasszonyok érzékenységét.

Ott ült az ablak mellett. A lezárt varrógép fedelét elepte a por; zakatoló kerekéi rég hallgattak. A pusztlóban levő kis szobában az elhagyatottság üdött tanyát.

Az ablakon a tavaszi nap verőfénye süttött be, s összeesett arczát mély halványabb tette; csak két végtetes piros folt égett azon: a mellbetegek csatlatlan körképe.

Szemei egykedvűen tévelyegtek a fénylő ablak üvegen rugzó napsugarak tarkaságán. Néha összebb huzta a vállán fekvő sötét barna kendőt, közbe-közbe száraz köhögés tört elő melléből.

Künn tavasz volt, — tavasz, a mellbetegek vágyott időszaka.

A láthatlan kéz újra megkezdte csodás munkáját s fa, virág örült a kikeletnek.

Beh szomorú lehet azoknak, kik ilyenkor is egy győtrő fájdalom súlya alatt szenvednek.

Czeneci néni könnyes szemekkel nézte Irént.

Látta, hogy a mi egykor boldogította, most az viszi sirba.

A lánczosi uradalomban, nemsokára új orvost választottak, mert az előbi — a Clarisse comtesse férje lett.

Szegény Czeneci néni, egy ködös ősz reggel egyedül maradt a pusztló szobában. Az utolsó keringő, meghozta az utolsó napot.

Mercutio

Vezeklés.

A szerelem hídjá szerzőjétől.

Angolból szabadon fordította: A m i c a.

IV.

(7. Folytatás.)

— Etel, ha tanulmányozom kívánságait, ha mindent megteszek, miáltal boldogságát előmozdithatom, akkor talán szeretni fog?

— Azt hiszem soha sem fogom kegyedet szeretni, válaszolá a leány. Ne feledje Digby kisasszony, hogy kegyed meghalt anyám, a lady Angela helyét foglalja el; és bocsásson meg őszintességemért, ha azt mondom, hogy véleményem szerint nincs arra méltó nő e földön, ki az anyám helyét betölthetné.

— Etel, én nem neheztelek kegyedre ezért, sőt természetesnek találom, hogy így gondolkozzék, s becsillom érte. Én is így szerettem anyámat.

— Ha így szeretted, szakítá félbe Etel beszédét, akkor bizonytalán kegyed sem óhajtott volna az anyja helyén más nőt látni.

— Azt hiszem, hogy nem, mondá Digby kisasszony. De Etel, kegyed az atyját is szereti. S ha látja, hogy az ő boldogságát előmozdítom, akkor bizonyára engem is szeretni fog?

Etel felnézett rá azokkal az átható őszinte szemekkel.

— Nem hiszem, volt a válasz. Miután anyám meghalt, az atyám szeretete jogosan az enyém, egyedül az enyém.

CSIKI LUKÁCS

A HORGONYHOZ. KOLOZSVÁRT, főtér 1-ső szám Gróf Teleki Domokos-ház.

Ajánlja a n. é. közönség becses figyelmébe egész ujonnan és dúsan berendezett

Fűszer-, Liszt-, Csemege-, Bor- és Asványviz-kereskedését.

Jutányos ár és kitűnő minőségű czikkével, egymint: **Finomított cukor, Cuba, Gyöngy, Ceylon, Arany Jáva, valódi arabiai Mocca-kávék**; továbbá mindennemű fűszer áruk, kitűnő henger-lisztek, naponta friss **irós-vaj**, többféle honi és külföldi sajtok, **halak, husneműek** friss és czukrozott **déli-gyümölcsök, cukor-csemegek**, schweizi (Suchard) **csokoládék**. Valódi chinai és orosz-theák, legfinomabb bel- és külföldi RUMOK. Liquerök, valódi angol thea-kenyerek.

Legfinomabb bel- és külföldi

asztali- és csemege-borok, honi- és francia-pezsgek.

Valódi Milly-gyertyák és Milly-szappanok, angol Rizs-keményítő és Fénypor.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítettek. — A legolcsóbb árak, pontos, tiszta és szolid szolgálat biztosítása mellett

(1) (4—100)

kiváló tisztelettel **Csiki Lukács.**

TUZI FA

leszállított áron, készpénz fizetés mellett, árkötelezettség nélkül.

Bükkfa, hasábos 11 frt, 50 kr. 5 frt 50. Szállítás
Tölgyfa, gömb. alakban 9 frt, 4 frt 50. nélkül.
Tölgyfa, hasábos 10 frt, 5 frt.
Kürtára felaprítva, házhoz szállítva, kamarába berakva, minden további díj nélkül.

Bükkfa, aprítva 14 frt 7 frt — kr. Házhoz
Tölgyfa, aprítva 13 frt 6 frt 50 kr. szállítva

Csak is teljes 4 köbméter méretű ölek szolgáltatnak ki és ezért legolcsóbb Kolozsvárt. — Megrendelések elfogadtatnak a vasúti indóház melletti faraktárban, valamint Puskás Béla ur bel-magyarutca szögleti üzletében és Kónya Sándor fűszer üzletében; továbbá kevesebb mennyiségű fa a fent jelzett méretnél szintén jutányos áron Pohl Vilmos urnál nagy-hidutca a „Fehéahajó”-hoz címzett üzletében mindenkor találatik.

Mint igen jutányos fa különösen ajánlatik a tölgyfa.

Tisztelettel: **SZENTJÁNOSI FERENCZ.**

(8) (4—*)

MAGYARY MIHALY
könyvnyomdája.

Felvállal bármily
nagyiságu
könyvnyomdai
munkákat,
NAPI és BETI
LAPOK kiállítását.

KOLOZSVÁRT,
belközéputca, 33. sz.

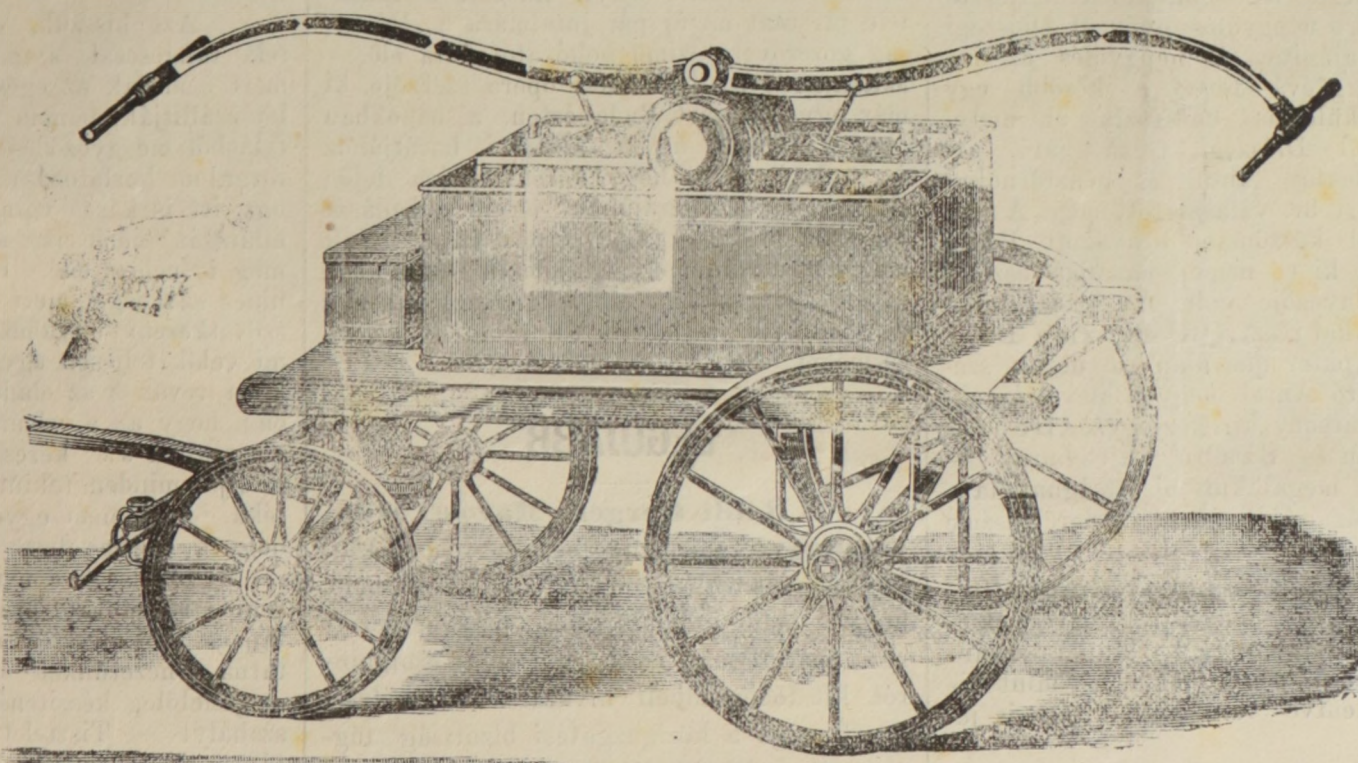
plakátok, folyóir-
atok, névjegyek,
körlevelek,
báli meghívók,
árjegyzékek
stb. nyomtatását.

A NYOMDA

teljesen új betűkkel
van felszerelve.

MEGRENDELÉSEK
azonnyúl

Minden ed-
diggi vi-
lágtárlaton
s orsz. ki-
állításán a
legnagyobb
díjakkal ki-
tüntetve.
Tetemesen
leszállí-
tott gyári
árak
mellett.

WALSER FERENCZ

első magyar gép- és tűzoltó-szerek gyár harang és érczörtöndjének Erdélyországi fióktelepe Kolozsvárt bel-monostorutca 12 szám.

Ajánlja gyárának korunk igényeinek megfelelően berendezett vízművi osztályát az árvízmentesítő társulatok, a megyei és magaműnök úak, gőzmalom és gyártulajdonosok, a megyei és városi közhadságok és a gazdaközönség becses figyelmébe.

A szivattyúgyár készít:

árvízmentesítő, körfutó, bányaszivattyúkat, házi- és gazdasági kutakat.

Válalkozik gypajmosodák, vízvezetékek, gőz- és zuhany fürdők berendezésére és minden vízművi munkálatokra.

A gyár készítményeiért teljes jótállást vállal.

Kivánatra
költségve-
tések és
képes árla-
pok díjmen-
tesen bo-
bsájtatnak
rendelke-
zésre.

Üzlet na-
gyobbítás
kapcsolato-
san szerelő
műhelyly el.

FARSANGI IDÉNYRE!

báli ruhák megrendelhetők 20 frttól felfelé

A LEGJUTÁNYOSABB ÁRBAN

BETEGH PÉTER

női-pipere kereskedésében Kolozsvárt, főtér.

Van szerencsém a n. é. helybeli és vidéki közön ségnek szíves tudomására juttatni, hogy a jelen FAR SANGI idényre a LEGJUTÁNYOSABB báltoilettekhez tartozó bel- és külföldi különlegességek, tárlátának, illusionok, selyem és atlasz kelmék, tul-langlaisok, mouli és creppelise, virágok, (darab és garniturokban) tollak, fehér, fekete atlas és brüner topánok, báli belé-pők, kesztyűk, legyezók, miederek, szala-gok, csipkék, kerek ésuszályos szoknyák, valamint e szakmáhavágó még számtalanu elé nem so-rolt tárgyak nagy választékban megérkeztek. Ruháknak elkészítését a legutolsó divat szerint egy ráha-derék és elő-hossza beküldése után felelősség mellett elvállalom.

Midőn ez alkalommal a n. é. közönség becses párt-fogását kérem, nem mulasztatom el említés nélkül, hogy előnyös bevásárlásom folytánaz előscrölt czikkeket fel-tűnő olcsó árban szolgálhatom.

Muffokból és miederekből

(3) 4—100

gyári raktár.

Legolcsóbb berendezés Farsangi idényre!

A VERSENY CSARNOKBA!

(EZ ELŐTT ORELLI HUGÓ.) Kolozsvárt főtér 19 szám.

MEGJÖTTEK

Nagy meunyiségű bel és külföldi **satének** minden szín-ben, **Reige foulék**, színes **selyem ruha kelmék**, **legyezók**, **virágok** egyes csomagok és **garniturokban**, **báli kesztyűk**, **czipók belépők** és mindennemű bála czikkek.

Figyelemre méltó.

Mintán az üzlet külön **női ruha varodával** rendelkezik ki-vánatra **24 óra alatt** bár minő elegáns báli vagy más nemű ruha **felelőség** mellett elkészítik.

Fekete ruhák készletben mindig kaphatók.

Ezekén kívül

Még raktáron vannak nagy választékban az Orelli Hugó féle esődtömegtől vissza maradt áruk melyek törvénszerűleg lebecsült áron adatnak el, egymintnagy mennyiségű Téli felsők, fekete és színes ternok; cáschmir foulék; Flónelek, chasviottk; pi-quet barchetek fekete feillék, csipke függő-nyők s még több száz meg száz féle igen jó és hasznos czikkek. 1 pár legfinomabb női színes glase kesztyű 2 gombu 80 kr. — ezelőtt 1 frt 10 kr. 3 gombu 90 kr. — ezelőtt 1 frt 40 kr. 1 pár színes férfi glase kesztyű 80 kr. ezelőtt 1 frt 20. 1 pár színes finom férfi kutya bőr kesztyű 1. 20. ezelőtt volt 1. 80. tisztelettel:

(26) 1—50.

A VERSENY CSARNOK tulajdonosa.

A széchenyiténen VERTHEIMER VILMOS

üzletében

kapható a legfinomabb

JAMAikai RUM

Továbbá midenfél fűszer és gyarmat áruk legol-csóbb bevásárlási forrása.

(7) (6—6